

Ein Trygd-sigur fyri brúkaran

Oddagrein

ENDILIGA verður tað biligari at tryggja bilar, og tað fara bileigarar sjálvandi at fegnast um. Tryggingarfelagið Trygd boðaði týsdagin frá tí nýggju biltryggingini, sum verður bæði biligari og meira einföld.

VANLIGA eru biltryggingar so torskildar, at bara tey, sum hava brúk fyri at duga og skilja tryggingarreglurnar, kenna nær til fulnar. Men sambær tí, sum formaðurin í Tryggingarbata segði við Útvarpið um dagarnar, so er nýggja tryggingin bæði einfaldari og biligari. Hann legði enn tá afturat, at nú koma føroysku biltryggingarnar niður á danskt ella norðurlandskt støði.

TAÐ skerst ikki burtur, at tað hevur verið dyrt at tryggja bilar í Føroyum. Men gamla Tryggingarsambandið vardi seg við, at skaðabøturnar vóru so nógvur og stórar. Harafturat gav biltryggingin hall summi ár, so biltryggingarnar kundu ikki vera minni.

TAÐ er væl møgult. Men so kunnu vit spyrja, hví skaðarnir vóru stórir, og hvørjar vóru orsøkirnar til høgu skaðabøturnar. Ein orsök er so hon, at ofta verður koyrt skjótt og ófantaliga. Bilurin er hjá nógvum eitt leika, og ofta er tann vitleysa og innantóma náttarkoyringin á bygd og í bý – og ikki minst millum bygdur – endað í einum bilvraki.

HETTA kostar! Men ikki skerst burt, at umvælingar eru dýrar og eykalutir somuleiðis. Tryggingin og bilverkstøð hava ofta keglast um kostnað, og einki er at ivast í, at kostnaðurin hevur verið høgur. Og tey, sum hava keypt eykalutir uttanlands, hava ásaðnað, at har var nógv at spara.

LÍKA mikið hvørja áskoðan fólk annars høvdu um Tryggingarsambandið, slepst ikki undan, at nógv hava merkt hugburðin »vit hava altíð rætt«. Tí er tað kærkomið at hava tvey tryggingarfelag við fleiri tryggingarhættum at velja ímillum. Nú bjóðar Trygd so eina biligari trygging. Um hesin prísurin fer at halda, fer gongdin at vísa. Og tað tykist longu sum um, at tilboðið frá Trygd hevur tað við sær, at Tryggingarfelagið Føroyar fer at lækka sínar tryggingar.

HENDIR tað, so hevur bileigarin – tann føroyski brúkarin – vunnið ein sigur.

Sosialurin

Martin Drangá til minnis

3/9 1949 - 3/3 1999

Mikudagin andaðist starvsfelagi okkara, Martin Drangá, 49 ára gamal.

Deyðin spyr ongan - og tað kom púra óvart á okkum, at tað nú vóru eftir Martini, sum trúliga hevur rokið sítt partiðarstarv á prentsmiðju okkara síðani miðskeiðis í áttatiárunum. Men, sum Martin sjálvur plagdi at siga - hesum ráða vit ikki sjálv!

Tey, ið kendu Martin vistu, at tey høvdu fingið ein vin fyri lívið, tí trúfastari vinni enn Martini, skalt tú leita leiði eftir.

Martin Drangá var sera ættkærur og var sera góður við familju sína, ikki bert tey nærmastu, men eisini longur út.

Tað var so týðuligt, at Martin hevði áhuga og skil fyri ætt, tí hevði tú einaferð hitt hann, so visti hann ein hóp um familju tín, næstu ferð, tú hitti hann.

Martin varð foddur í Skopun 3. september í 1949, og hóast hann hevur

búð uttan fyri heimbygdina meginpartin av ævi síni, var hann sera góður við heimbygdina og vitjaði hann ofta suður.

Í yngri árum búði Martin í Danmark, men heimafurkomin hevur hann starvast á Verkstaðnum Vón, og var hann sera glaður fyri hetta arbeiðs-plássíð, eins og hann var sera góður við starvsfólkið og starvsfelagarnar.

Tá Verkstaðið vón brann í grund flaggdagin 1996 visti Martin harm sín í samroði í Sosialinum, har hann so skilagóður greiddi frá, at hann var um at gráta av harmi - men samstundis visti hann á, at 1996 var ár teirra menningartarnaðu, og tí vónaði hann, at tey skjótt sluppu til arbeiðis aftur.

Tá verkstaðurin í fjór lat upp aftur í nýggjum hólum, var Martin sjónliga fegin - og fleiri dagar frammanundan tryggjaði hann sær, at blaðið fór at verða umbodað móttokudagin.

Martin Drangá - soleiðis sum vit minnst hann - altíð glaður og smilandi

Martin Drangá var trúgvandi maður, og hann visti, at tað er Gud sum stýrir, og átti kristniliðið í Føroyum ein av sínum trúgvu stóðum í Martini. Á Sosialinum er saknarin stórur. Martin var ein álitismaður har hann starv-

aðist, iðin og nærlagdur. Vit lýsa fríð yvir minni um Martin Drangá.

Starvsfólkið á Sosialinum

Býráðið fer ikki at taka eldratilhaldið

– Tað er als einki í tíðindunum um, at býráðið fer at taka gomlu Føroya Banka húsini í Tórsgøtu frá teimum eldru, sum hava hildið til har síðani grækarismessu í fjør

EIRIKUR LINDENSKOV

– Vit hava als ongar ætlanir um at taka gamla Føroya Banka frá teimum eldru.

Hetta sigur Leivur Hansen, borgarstjóri í Havn.

Ein av teimum, ið javnan kemur í tilhaldið, hevur vent sær til Sosialin, tí tíðindi eru farin at ganga um, at býráðið nú ætlar at nýta gomlu Føroya Banka húsini í Tórsgøtu til móttokuhús,

meðan verandi móttokuhús í Tróndargøtu (gomlu húsini hjá Trúgva Samuelsen) skulu nýtast til eldratilhald ístaðin.

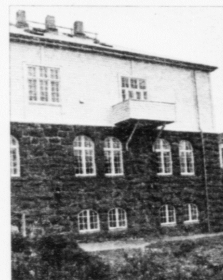
– Vit fara sjálvandi einki at gera uttan at tosa við tey í tilhaldinum, sigur Leivur Hansen, sum leggur dent á, at einki hald er í hasum tíðindunum.

– Eg havi ikki aðrar viðmerkingar enn tað, at dagtilhaldið er komið fyri

at vera, sigur Leivur Hansen

Hann sigur kortini, at tey í samgonguni leysliga hava tosað um gomlu Føroya Banka húsini í Tórsgøtu, men at ongar ítróttar ætlanir eru um at býta um hús við tey gomlu.

– Men koma vit til satts um, at tað kanska er ein góð loysn, so stendur tann møguleikin opin, sigur Leivur Hansen.

– Vit fara at hyggja upp á málið, men einki verður gjørt móti teirra vilja, leggur borgarstjórin dent á.

Lesarabrøv

Opið bræv til Fólkaflakkin

Eftir politiska fundin í Føroyahúsinum í Keypmannahavn mánakvöldið 1. mars, har nýggi maður fjóðveldisflokksins, Hogni Hoydal, debuteraði millum okkum útisetar við sínum tankum um fullveldi, er spurningur mín til Fólkaflakkin:

– Hvussu trívast tit, ein borgarligu flokkur, undir leiðini á einum stalinistiskum fundamentalisti og fyrrverandi betongkommunisti,

sum gjordist heimleysur, tá ið hann politiskt datt oman av Berlínúrminum tíðliga í 90' umum? Ella er vandi fyri enn størri politiskum omanlopi?

Við asfaltkvoðu,

Jógvan Leven Henriksen,
verkfroðingur,
2200 København N.

N.B.: Hóast eg fleiri ferðir bað um orðið, fekk eg tað

ikki! Útvarpsmenn høvdu arrangerað og redigerað fundin so væl, at minst møgult av »óbehagligum« ella pínligum spurningum skuldu raka fundamentalistin. Tað syndrið av hvössum spurningum, sum sluppu ígjøgnum, vóru antin ósvaraðir ella trúttar burtur við naivum uttanumvavstri. Meginparturin av spurnarfólki var annars spesiallimboðið at seta fitt-

ar, hampuligar og »óskaðiligar« spurningar, so H.H. ikki skuldi latast heilt úr í síni argumentneyð!

Hollasta medisíni móti fundamentalismu er oftast humor. Man eingin longur sleppa at lesa frálíka danska ævintýrið um »Nýggju klæði keisarans«?